

Sygn. akt VI U 165/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2023 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148 (1) § k.p.c

sprawy K. M.

przeciwko: Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 14 lutego 2022 r. znak WN-I. (...).1. (...).2021

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza odwołującą K. M. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności od dnia 1 czerwca 2021 r na stałe.

Sygn. akt VI U 165/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 15 listopada 2021 roku Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył K. M. do lekkiego stopnia niepełnosprawności o symbolach 10-N 07-S do 15 listopada 2025 roku.

Orzeczeniem z dnia 14 lutego 2022 roku nr WN-I. (...). (...).2021 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył K. M. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do 14 lutego 2025 roku.

(orzeczenia (...) i (...) akta (...))

Od powyższego orzeczenia (...) K. M. wniosła odwołanie wnosząc o zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności na stałe.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie w całości.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6-7)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca się K. M. urodziła się (...). W czerwcu 2021 roku przeszła udar niedokrwienny prawej półkuli z następowym niedowładem połowicznym lewostronnym, zaburzeniami afatycznymi mowy z narastającymi z czasem zaburzeniami poznawczymi.

Po zakończeniu leczenia i rehabilitacji utrzymuje się u niej zaburzenia mowy, zaburzenia pamięci, zawroty głowy, zaburzenia równowagi i z upadkami. Z odwołującą jest powierzchwny kontakt słowny z powodu afatycznych zaburzeń i pamięci, ma niewielką niesprawność lewych kończyn. Bez podparcia porusza się powolnie. Wymaga pomocy drugich osób w czynnościach dnia codziennego związanych z samoobsługą takich jak: zakupy, przygotowanie posiłków, czynności porządkowe w domu, czynności związane z utrzymaniem higieny osobistej, nadzór nad prowadzonym leczeniem. Jej stan zdrowia nie rokuje poprawy. Z powodu uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego w wyniku udaru i jego następstw ma zaburzenia poznawcze, ograniczony kontakt z otoczeniem i postępujący zespół otępienny.

Jest niepełnosprawną w stopniu znacznym z przyczyn neurologicznych i psychiatrycznych. Niepełnosprawność w stopniu znacznym istnieje od czerwca 2021 roku.

(opinia biegłego neurologa J. S. – k. 52; opinia biegłego psychiatry M. L. – k. 62-64)

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłych neurologa i psychiatry które wskazywały na tożsamy stopień niepełnosprawności odwołującej się. Wnioski w nich zawarte zawierały logiczne uzasadnienie, nie były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dowodów z dokumentów stanowiących podstawę do sporządzenia opinii. Sąd nie oparł się na opiniach biegłych – endokrynologa oraz kardiologa internisty albowiem nie dotyczyły one dominujących schorzeń u odwołującej oraz wskazywały na niższy stopień niepełnosprawności niż wynika ze schorzeń neurologicznych i psychiatrycznych. Nie zachodziła konieczność uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie, strony nie składały innych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. - Dz. U. z 2023 r. poz. 100) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, zaś do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

W tej sprawie Sąd nie dysponując wiedzą medycyną z zakresu schorzeń na które cierpi K. M. zasięgnął opinii biegłych. Kluczowe i decydujące okazały się ustalenia poczynione przez Sąd na podstawie opinii biegłych – psychiatry oraz neurologa. Z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca ma naruszoną sprawność organizmu co wynika ze stanu po udarze niedokrwiennym mózgu z zaburzeniami afatycznymi i otępiennymi oraz upośledzeniem chodu. Spełniona jest również w jej przypadku przesłanka stanowiąca o tym, że odwołująca jest osobą wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Samodzielna egzystencja rozumiana jako prowadzenie gospodarstwa domowego – robienie zakupów, sprzątanie, porządki, przygotowanie jedzenia, a także czynności samoobsługowe jak dbanie o higienę osobistą, mycie – wszystko to może ona realizować tylko z pomocą drugiej osoby. Pomoc ta musi być jej świadczona stale, ponieważ stan zdrowia odwołującej wymaga wsparcia w codziennej samodzielnej egzystencji. Bez pomocy innej osoby nie jest ona w stanie prawidłowo funkcjonować. Ma również znaczne trudności z poruszaniem się, w tym zakresie również potrzebuje pomocy. Reasumując odwołująca spełnia przesłanki zaliczenia jej do znacznego stopnia niepełnosprawności. Jej stan

zdrowia nie rokuje poprawy, tak więc niepełnosprawność jest na stałe. Niepełnosprawność w stopniu znacznym istnieje od czasu kiedy odwołująca miała udar niedokrwienny prawostronny czyli do 1 czerwca 2021 roku.

Mając na względzie wszelkie powyższe argumenty Sąd zmienił zaskarżone orzeczenie jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie

(...)